

ОТВѢТЪ.

Господины братья Х. Денковичи! оуъ Цицѣвѣ.

Віѣна, 19го Августа 1835го.

Отвѣщавамъ оуъ крѣпото ваше посланіе назначенное на 17го прешедшаго мѣсѣца, и на чѣстнотѣ Ваше спѣтствователно, глѣдамъ же съ велика моѣ радостъ, постоѣнствотѣ, оуъ вашето ѡтѣчество, торгѣвскій вашъ дѣмъ: за коѣто съ възрадвахме, и желайме отъ Бѣга вамъ, всѣкое благополѣчіе, и добрѣ оутвержденіе — Премнѣго же благодариме вамъ, за предпочтеннотѣ Ваше, който радостно приѣхмѣ вашето прошеніе, и положихмѣ въ дѣланіе (въ рѣбота) вашето порѣчаніе — за, мѣсѣцѣмѣ, сѣкнѣ, и прѣчал — ѣто спорѣдъ повелѣніето въ, испроваждаме прѣзъ зѣмона господинѣ Стефанѣ Пѣповѣ, полицата отъ фіоріны, 200 въ тѣгостъ, на господина Н. Сакеларовѣ оуъ Бѣкорѣцѣ, къ тамошнамѣ нашемѣ слѣгѣ, който щѣ оувѣри насъ, вашата партіда. И тѣмъ приѣтелски поздравляюши, ѡставаме вседѣсердныи на Вашето повелѣніе,

Іоанъ Аданасіевъ.

За примѣнителный писмѣ и писамцѣ.

Примѣнителнѣи писмѣ съ наричатъ (Италіански) камбіали, илѣ Пблицы, и съ краткіи записи, прѣзъ който бѣва дѣлженъ нѣкой, да платѣ ѣднѣ числѣ ѡтъ грошѣки. Пслѣ нѣколкото временное минѣване — но